Het geldsmijten van RutteDrie fungeert als opium voor het volk

Posted on 22 september 2021 by Syp Wynia

Het demissionaire kabinet RutteDrie sukkelt voort. Maar dat wil allerminst zeggen dat het kabinet niets doet. Eén ding doet RutteDrie namelijk wel: geld uitgeven, vaak 'investeren' genoemd.

De Miljoenennota voor 2022 heeft voor de meeste roblemen zelfs maar één oplossing: extra geld. Je zou ook kunnen zeggen: alle kwesties worden weggeplakt met geld. Maar wat wordt er zo opgelost?

De economie heeft zich verbazingwekkend goed hersteld van de Coronapandemie, niet in de laatste plaats door een geldpomp van de overheid van pakweg 80 miljard, waardoor de staatsschuld en het begrotingstekort explodeerden.

Maar zelfs daarvóór was RutteDrie al een extreem expansief kabinet. Voor het eerst had Nederland een kabinet dat meer geld wenste uit te geven dan nodig was, om de eenvoudige reden dan lenen weinig tot niets kost of zelfs geld opbrengt.

Zo ontstond ook het Nationaal Groeifonds, ook wel Wopke-Wiebes-fonds genoemd,

dat al voor de Coronatijd in de steigers werd gezet. Dit fonds haalde ook de Troonrede: dit jaar alvast 4 miljard, volgend jaar 7 miljard.

Altijd een reden om de portemonnee te trekken

Als het niet vanwege Corona is, dan is er wel een andere aanleiding om de portemonnee te trekken. Het onderwijs krijgt 8 miljard extra, zo was al eerder bekend. Een maand geleden lekte al uit dat er een kleine 7 miljard extra naar het klimaat gaat (bedrijven, woningen, elektrisch rijden) om in te spelen op het Urgenda-vonnis.

Problemen op de woningmarkt? Ook een miljard er bij! Toeslagenaffaire? Extra geld voor de sociale advocatuur. Maffiamoord op Peter R. de Vries? Er komt een regen aan extra geld voor politie, justitie en gemeenten om de ondermijning van de rechtsstaat te ondermijnen. Klachten over de jeugdzorg? Nog eens 1.3 miljard er bij. Coronaschulden of Toeslagenaffaire-schulden? Extra geld voor schuldhulp!

De Miljoenennota, zoals samengevat in de Troonrede, leest als een grote uitdeelronde, om zo alle problemen – die van elders, maar ook die door wanbeleid – weg te poetsen. Maar hoe effectief is smijten met geld?

Zo zijn nieuwe miljarden voor het klimaatbeleid zinloos, als ze net als nu en in voorgaande jaren in onzinbeleid worden gestoken, zoals in het gasverbod, in de gesubsidieerde houtstook ('biomassa'), in CCS (CO_2 van Shell onder de Noordzee) en in waterstof die voorlopig allerminst groen is.

Zorg en onderwijs slagen er goed in Corona te misbruiken om de Haagse geldpotten open te breken, maar worden onderwijs en zorg daar beter van? Is het probleem van de jeugdzorg wel echt veroorzaakt door geldgebrek? Wim Groot schreef al regelmatig over dit onzinnige beleid in Wynia's Week.

Zelfs de monarchie zakt in aanzien

Geld moet in de ontluisterende nadagen van RutteDrie vooral, vrij naar Karl Marx, fungeren als opium voor het volk. Zelden was het vertrouwen in het Nederlandse politieke systeem in de moderne tijd zo laag – zelfs de populariteit van de monarchie zakt nu weg.

Het Coronabeleid is inconsistent en leidt begrijpelijkerwijs tot weerstand. De Toeslagenaffaire en de afhandeling van de Groningse aardbevingen toont een staat die er geen been in ziet zich wreed tegen eigen, onschuldige burgers te keren.

De burger, die speelde het laatste decennium toch al steeds minder een rol in het beleid. Verkiezingen lijken er niet toe te doen. Belangen worden binnenskamers uitgeruild, zonder dat de volksvertegenwoordiging – laat staan de burgerij zelf – een noemenswaardige rol speelt.

Op de Hilversumse hei

En toen kwam ook nog de langzame ontmanteling van het bestaande kabinet en de onmacht om na verkiezingen een nieuw kabinet samen te stellen. Met de afgelopen weken als nieuw dieptepunt: ministers weg omdat ze gaan lobbyen, omdat ze ziek zijn of omdat ze worden weggestuurd. Politieke leiders die op de Hilversumse hei een lachertje van zichzelf maken. De afgang in Afghanistan versterkt het publieke beeld: kunnen die politici van ons eigenlijk wel wat? Of, beter: wat kunnen ze eigenlijk wel?

Nou geld uitgeven – dat kunnen onze politici beter dan ooit tevoren. De chaos en het onvermogen dringen door in de opiniepeilingen. De collectieve hoon groeit. Er rest niets anders dan smijten met geld, dat maar al te vaak problemen eerder verbloemt en zelfs verergert in plaats van die op te lossen.

*De **onafhankelijke journalistiek** van Wynia's Week wordt gedragen door een groeiende groep donateurs. Doneren kan **HIER**. Hartelijk dank!*